

Paul Dukas

Paul Abraham Dukas se je rodil 1. oktobra 1865 in umrl 17. maja 1935. Živel je v Franciji kjer je postal skladatelj in učitelj klasične glasbe.

Življenjepis

Izhajal je iz Francosko-Judske družine. Študiral je v konservatoriju v Parizu to je osrednja ustanova, ki prispeva k razvoju glasbe v Franciji in zahodni Evropi nasploh. V šoli je spoznal kasneje svojega dobrega prijatelja Claudia Debussyja. Po končanem študiju je delal kot glasbeni kritik v orkestru je bil zelo nadarjen, kot kritik pa je bil znan kot najmanj strog.

Čeprav je Dukas napisal veliko del jih je tudi veliko uničil, saj je bil nezadovoljen z njimi. Samo nekaj njegovih del je ohranjenih. Njegova prva kompozicija je bila živahna simfonija v c lestvici (1896), ki je podobna skladbam Beethovna in Cesarja Franka. Kot Frank je tudi Dukas raje uporabil 3 stavke, kot obvezne 4. Uporabil je Allegro non troppo, ma con fuoco; Andante espressive e fuoco; Allegro spiritoso.

Za klavir je napisal dve komplicirani in tehniško zahtevni deli SONATA V E-MOLU in Varjacije Rameurja. Sonata ni bila upisana med cni nacrt, vendar jo je pianist Marc-André Hamelin veliko igral. Opera Ariane et Barbe-Bleue je bila velikokrat primerjana z Debussyino Pelléas et Mélisande, saj obe temeljita na Liberti od Maurice Maeterlinck. Dukasovo zadnje delo je bilo ballet La Péri (1912).

Znan je postal, kot učitelj kompozicije z znanimi učenci kot so Joaquín Rodrigo, Maurice Duruflé, Olivier Messiaen, Jehan Alain in Carlos Chávez. Zakopan je na svetovno znanem pokopališču slavnihi Père Lachaise v Parizu.